

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.9. Latinus Orientis Clerus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Recentes in Oriente Domini, velut Rex Hierosolymæ, Princeps Antiochenus, Comes Tripolitanus summos Pontifices eo pluribus implicabant negotiis, quod eorum inter se dissensiones, & cum ethnicis agendi ratio ad conservandam Palæstinam proxime pertinerent. Adde causas Episcoporum Latinorum, qui sedes in his provinciis subactis posuerant! & agnosces, solam militiam sacram & consecutiones ejus summis Pontificibus plura creasse negotia, quam Principes maximi habeant. Et res terræ sanctæ ita illis curæ cordique erant, ut pluribus dolor de malo earum eventu vitam auferret.

§. IX.

Latinus Orientis Clerus.

Latinus in Oriente Clerus singularem meretur attentionem. Vidimus post expugnatam Antiochiam, Hierosolymam, cæterasque urbes mox ibi Patriarchas Episcoposque Latinos fuisse constitutos: idem Constantinopoli, cum capta esset, actum. Fateor, linguæ ac ritus diversitatem adegisse Latinos, ut peculiarem sibi Clerum instituerent. At nescio, an ita properandum, & adeo multiplicandi fuerint Episcopi pro Latinis, quorum tam parvus erat numerus. Nonne Patriarcha

*Hist. lib. 64.
§. 58. 67.*

cha

cha Hierosolymitanus exempli gratia facile gubernasset Ecclesiam Bethlehemiticam tantum sexies mille passibus distantem? Crucesignati auxilio venerant veteribus provinciæ Christianis Syris, Armenis, aliisque, qui cuncti suos habebant Episcopos longam per successionem stabilitos. Interea nostris in historiis modicam mentionem de his misellis Christianis ac eorum Episcopis invenio, nisi dum de Latinis conqueruntur. Sic per speciem liberationis a jugo Musulmannico nova illis servitus est imposita.

Hi Episcopi Latini ante omnia curabant, ut suas Ecclesias temporalibus bonis bene instruerent, iisque pro more, quem esse cis mare noverant, ditiones, urbes, arcesque acquirerent; quas conservare non minus studebant. Vix etiam sedes locaverant suas, cum magnas profanis cum Dominis contentiones habere, veluti Hierosolymæ Patriarcha cum Rege ob urbis dominium. Nec levius de jurisdictione spirituali disceptabant tum inter se, tum cum Equitibus Ordinum militarium, privilegia sua tuendi studiosissimis. Ut omnes hæc lites dirimerentur, oportebat Romam confugere, quam Patriarchæ ipsi sæpe adire per se cogebantur: quanta horum Præsulum a suis disjunctio! quanta accessio ad negotia summorum Pontificum! Sed quanta offensio veterum

*Hist. lib. 64.
§. 67.*

veterum Christianorum Orientis, ac ethnicorum!

Secundum spiritum Evangelii Latinus hic Clerus debebat operam præcipuam dare erudiendis corrigendisque militibus sacris, & formando quasi novo Christianismo, qui, quam posset, proxime accederet ad puritatem primorum seculorum, ethnicosque, quibus cincti erant, exemplo bono ad se attraheret. Deinde hic Clerus hæreticis schismaticisque Ecclesiæ reconciliandis ac ipsis ethnicis ad Christum adducendis impendere studium suum poterat: hæc erat ratio utilem reddendi militiam sacram. At noster Clerus Latinus nimium hebes erat, quam ut tam pura & tam magna agitaret consilia: qualis cis mare fuerat, talis erat in Palæstina, aut etiam rudior, corruptiorque testibus duobus Patriarchis Radulpho Antiocheno, & Arnulpho Hierosolymitano, cui agnomen erat Mala-Corona.

*Hist. lib. 66.
§. 17. lib. 68.
§. 53.*

Amiffa Hierosolyma Patriarcha cum Rege Ptolemaidem profugus ibi sedem tenuit usque ad jacturam totius Palæstinae: & quamvis tunc solum Patriarchæ titulum haberet, servabat hunc tamen merito, quamdiu recuperandæ Hierosolymæ spes erat. Idem agebant Patriarchæ Antiochenus & Constantinopolitanus, cæterique Græciæ ac Orientis Episcopi Latini. Sed postquam cessatum est a bellis

bellis sacris, nec sperari prudenter potuit, his Præfulibus Ecclesias suas restitutum iri, non amplius illis dandi successores, nec hi vani tituli perpetuandi fuisse videntur, ac eo minus quidem, quia hic mos Græcos cæterosque schismaticos a reditu ad Ecclesiam magis semper magisque avocat Romanam curiam videntes plenam horum Episcoporum *in partibus*, munera cum dignitate sua parum commensa obeuntium.

§. X.

Ordines Militares.

Post Clerum consideremus Ordines Militares, novum Religiosorum genus antiquitati incognitum. Usque ad seculum duodecimum satis habebatur armorum professionem Christianis permissam, nec salutem contrariam credere: at nemini venerat in mentem illam in statum perfectionis vertere, eique tria vota, quæ vitæ religiosæ natura postulat, adjungere. Revera horum votorum observatio contra communes per vitam tentationes magnas cautiones exigit; solitudinem aut saltem recessum peccati occasiones vitandi gratia; collectionem mentis, meditationem veritatum æternarum, ac preces crebras ad consequendam tranquillitatem animæ, cordisque puritatem. Sed per-